

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

Gdańsk, dnia marca 2009r.

RGD. 430-1/08/MLM

DECYZJA NR RGD. 5/2009

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - nakłada się na przedsiębiorcę MULTIMEDIA w G... karę pieniężną w wysokości zł (słownie złotych: złote), co stanowi równowartość 10.000 euro (słownie: dziesięć tysięcy euro), za nieudzielnie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygnaturą akt RGD. 405-49/08/MLM.

Uzasadnienie

W dniu 19 maja 2008r. do Delegatury UOKiK w Gdańsku wpłynęło pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Szczecinie dotyczące „zmiany cen usługi telewizji kablowej Multimedia Polska SA w związku z modernizacją sieci telekomunikacyjnej na osiedlu Somosierry w Szczecinie”. Z treści pisma wynikało, że Spółka Multimedia (zwana dalej MULTIMEDIA lub Spółka), świadcząca na terenie Szczecina m.in. usługi telewizji kablowej, od dnia 1 stycznia 2008r. obciążyła abonentów wyższymi opłatami za usługi telekomunikacyjne, pomimo, iż nie wprowadziła deklarowanych zmian oferty programowej, tj. nie zapewniła dostępu do pełnej oferty usług MULTIMEDIA obejmujących: cyfrową telewizję kablową, szybki dostęp do Internetu oraz usługi telefoniczne. Natomiast, jak zapewniał operator w swoim piśmie kierowanym do abonentów, zmiana wysokości opłat abonamentowych (od dnia 1 stycznia 2008r.) jest „Konsekwencją powyższych zmian, związanych z modernizacją sieci dostępowej i wprowadzeniem kolejnych, nowoczesnych usług”.

Z uwagi na fakt, iż opisane działania przedsiębiorcy mogły naruszać zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu (zwany także organem antymonopolowym) posta-

nowił o wszczęciu, z dniem 27 maja 2008r., postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

W dniu 29 maja 2008r. do Spółki zostało skierowane wezwanie do złożenia szczegółowych wyjaśnień w sprawie oraz do przekazania innych/dodatkowych informacji i dowodów. Podstawą tego żądania był art. 50 ustawy z dnia 16 lutego o ochronie konkurencji i konsumentów. Dzień udzielenia odpowiedzi został określony na **12 czerwca 2008r.**

Ponieważ przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie Prezesa Urzędu w dniu 27 czerwca 2008r. zostało skierowane do Spółki ponaglenie z jednoczesnym wyznaczeniem nowego terminu na udzielenie odpowiedzi do dnia **17 lipca 2008r.** Również i to pismo pozostało bez żadnej reakcji ze strony przedsiębiorcy. W dniu 14 sierpnia 2008r. Prezes Urzędu wystąpił po raz kolejny z wezwaniem wyznaczając termin do dnia **1 września 2008r.** Wezwanie to zostało Spółce doręczone w dniu 21 sierpnia 2008r.

Wprawdzie po wyznaczonym terminie, jednak ostatecznie, w dniu 25 września 2008r. Prezes Urzędu otrzymał, od MULTIMEDIA, żądane informacje.

W dniu 1 października 2008r. Prezes Urzędu wystąpił do Spółki o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie, określając termin udzielenia odpowiedzi na dzień **16 października 2008r.** W związku z jej brakiem Prezes Urzędu po raz kolejny wezwał MULTIMEDIA i wyznaczył nowy termin udzielenia odpowiedzi do dnia **18 listopada 2008r.** (Spółka otrzymała to pismo w dniu 13 listopada 2008r.) Pomimo upływu wskazanego terminu Spółka MULTIMEDIA nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu.

Mając na uwadze okoliczność, że Spółka MULTIMEDIA wielokrotnie ignorowała wystąpienia Prezesa Urzędu i nie udzielała odpowiedzi lub udzielała jej z opóźnieniem, nawet po otrzymaniu kolejnych wezwań (ponagleń), organ antymonopolowy postanowił o wszczęciu z dniem 28 listopada 2008r., z urzędu, postępowania w sprawie nałożenia na MULTIMEDIA Polska SA z siedzibą w Gdyni kary pieniężnej za nie udzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W dniu 10 grudnia 2008r., czyli już po wszczęciu przedmiotowego postępowania, przedsiębiorca udzielił żądanych informacji. Natomiast w dniu 23 grudnia 2008r., Spółka dostarczyła pismo zawierające stanowisko odnośnie wszczętego postępowania.

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu Spółka przyznała, że odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu były udzielane z opóźnieniem. Jak to wynika z przedłożonych wyjaśnień opóźnienia były wynikiem szeregu okoliczności, w tym dużej ilości różnego rodzaju pism kierowanych przez Rzeczników Konsumentów, jak również problemami osobowo-kadrowymi i organizacyjnymi.

Ponadto przedsiębiorca wskazał, że wprawdzie po terminie, to jednak udzielił odpowiedzi na wszystkie wezwania Prezesa Urzędu, a przekazane informacje miały „charakter prawdziwy i nie wprowadzający w żadnym razie w błąd” stąd, w jego ocenie „...nałożenie kary jest środkiem zarówno nieprzydatnym, jak też niekoniecznym, gdyż zamierzony przez Prezesa Urzędu cel został już osiągnięty...”.

Organ antymonopolowy ustalił i zważył co następuje.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji [...] przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jednocześnie ust. 2 tego przepisu precyzuje, że żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinno zawierać wskazanie: zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, celu żądania oraz terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 07. 04. 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji ciąży na przedsiębiorcy tylko wówczas, gdy skierowane żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wystąpienie z żądaniem do udzielenia informacji, kierowane na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji [...], jest możliwe jedynie w sytuacji gdy Prezes Urzędu prowadzi określone, jedno z postępowań wymienionych w art. 47 wspomnianej ustawy. W niniejszej sprawie Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające, o czym Spółka MULTIMEDIA została właściwie powiadomiona. W ramach tego postępowania Prezes Urzędu występował pięciokrotnie do Spółki MULTIMEDIA z wezwaniem do udzielenia odpowiedzi i pomimo wyznaczonych terminów za każdym razem przedsiębiorca pozostawał w zwłoce.

Pisma kierowane do przedsiębiorcy spełniały wszystkie wymogi, określone w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji [...], tj. wskazano tam zakres i cel żądanych informacji (określając go precyzyjnie lub powołując się na poprzednie wezwania, w przypadku dodatkowych pism ponagląjących), określono termin udzielenia odpowiedzi oraz pouczono o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej.

Na ostatnie wystąpienie, pismo z dnia 1 października 2008r., Prezes Urzędu otrzymał odpowiedź dopiero w dniu 10 grudnia 2008r., już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary. W tym czasie, pomimo dodatkowego wezwania (ponaglenia), przedsiębiorca nie występował z prośbą o zmianę (wydłużenie) terminu na udzielenie odpowiedzi, ani też nie sygnalizował, że ma jakiegokolwiek problemy z wywiązaniem się z obowiązku przekazania informacji w wyznaczonym czasie.

Każdy przedsiębiorca zobowiązany jest do udzielania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacji, żądanych w oparciu o art. 50 ustawy o ochronie konkurencji [...], w sposób rzetelny oraz w określonym terminie. Wprawdzie z treści art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji [...] nie wynika wprost, że karze podlega również przedsiębiorca, w sytuacji gdy nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie, to zgodnie z obowiązującym orzecznictwem, tak przepis ten należy interpretować. W wyroku Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r. (sygn. akt XVII Ama 62/98) Sąd stwierdził, że nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko, jakoby przedmiotowy przepis nie obejmował swym zakresem zwłoki w udzielaniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów żądanych przez niego danych, a jedynie ich nieudzielenie. Taka interpretacja ww. przepisu pozostawałaby zdaniem Sądu w oczywistej sprzeczności z kryterium racjonalności, które powinno być brane pod uwagę przy interpretacji przepisów prawa. Inna wykładania oznaczałaby zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań organu antymonopolowego. Identyczne stanowisko zostało wyrażone przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (wcześniej działający pod nazwą Sąd Antymonopolowy) w

wyroku z dnia 09 września 2003r. (sygn. akt XVII Ama 98/2002), a także w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 07 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004). Sąd Najwyższy wskazał tam, że chociaż art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji, natomiast nie mówi nic wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywistym jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście ww. przepisu art. 101 ust. 2 pkt 2, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Sąd podkreślił, że przekazanie stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania, w związku z czym należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie ich po upływie wyznaczonego terminu) stanowi tą samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak ich nieudzielenie w ogóle. Pomimo, iż przywołane wyroki odnosiły się do przepisów poprzednio obowiązującej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000r., to orzecznictwo odnoszące się do wskazanych norm należy uznać za aktualne także w obecnym stanie prawnym, bowiem w nowej ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów z 2007r. kwestia wymiaru i zakresu kary w takich przypadkach (brak udzielenia informacji na wezwanie Prezesa Urzędu) została uregulowana w sposób niemal identyczny.

Ponieważ Spółka MULTIMEDIA nie udzielając żądanych informacji, utrudniła Prezesowi Urzędu prowadzenie i zakończenie postępowania w określonym w ustawie terminie, stwierdzić należy, że nałożenie na tego przedsiębiorcę kary określonej w artykule 106 ustawy jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji [...] Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy antymonopolowej wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro z dnia 31.12.2008r. wyniósł 4,1724 zł. W związku z tym maksymalna wysokość kary, jaka może zostać w niniejszym przypadku nałożona wynosi 208.620.000 zł.

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu wymierzył karę pieniężną w wysokości zł (słownie: złote), co stanowi równowartość euro (słownie: dziesięciu tysięcy euro). Określając kwotę kary Prezes Urzędu uwzględnił okoliczności faktyczne sprawy, jak i wytyczne zawarte w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji [...], zgodnie z którymi, w procesie karania należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. W szczególności Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że Spółka MULTIMEDIA bez żadnego usprawiedliwienia nie udzielała żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Dopiero wszczęcie niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary spowodowało, że przedsiębiorca wywiązał się z tego obowiązku. Prezes Urzędu wziął pod uwagę także i fakt, że tego typu postępowanie, w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji, zostało wszczęte, wobec Spółki, po raz pierwszy.

Kara wymierzona w tej wysokości, w ocenie Prezesa Urzędu, jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji [...], jak również spełnia przede wszystkim funkcję prewencyjną, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy.

Uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy orzeczono, jak w sentencji decyzji.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Dyrektor Delegatury w Gdańsku
Roman Jarząbek